

Nikdar ne razgrne hladilna in krepilna noč svojih zastorov nad blestečo pokrajino, pojem „dan“ je izgubil svoj pomen; brez dni, mesecev in letnih časov se vrsti čas iz neskončnosti v neskončnost. Izginile so meje, ki ločijo dan od dneva in delé leto v letne čase; le mala izpremembra loči 88 zemeljskih dni trajajoče Merkurjevo leto v dva enako dolga dela, ki temeljita na tem, da se Merkur na eni polovici svoje eliptične poti solncu neprestano približuje, na drugi polovici pa zopet oddaljuje od njega. Merkurjevo leto razpade na ta način v izredno vroče in nekoliko milejše poletje, vsako izmed njiju traja približno po 44 zemeljskih dni.

Solnce ne vzhaja in ne zahaja, ampak na vsakem kraju gori nepremično stoječ v vedno isti višini.

Tropični gozdovi neboraslih rastlin vežejo tečaj s tečajem in v njih senci živi bujnobarvno, bogato razvito tropično živalstvo. — Je li iz njega že izšlo razumno bitje?

Zdi se mi, da na mladem Merkurju še ni vzcvela doba človečanstva. V najneugodnejših življenskih razmerah, v najhujšem boju za obstanek se vzbuja in kristalizuje življenske moči in se vzpenjajo do višjih oblik; ledena doba, pokrivajoč s snegom in ledom skoro celo severno poluto naše zemlje, nam je v najtršem boju za obstanek rodila človeka — na Merkurju pa vlada še vedno rajska plodovitost, ki ne pozna gladu in boja za obstanek, očeta in vzgojevalca umskih sil.

(Konec prih.)

Sred rož ovenelih.

<p> Nocoj sred rož ovenelih na belem odru leži, smehlja se ji lice blede, okó ji ob smehu meži. — </p> <p> Ah, kako znajo prečudno dekleta skriti bolest — aj, to bi vam bila življenja prelepa in dolga povest! </p>	<p> Sinoči je z drugim kramljala do tihe polnoči . . . ob zori pa danes ni vstala -- Čemu je zaprla oči? — </p> <p> „Umrla je moja ljubezen!“ Dejal ji je mladi mož. — In plakala je in umrla sred velih jesenskih rož. </p>
--	--

In zdaj sred rož ovenelih
smehlja se njeno okó
in sanja o tisti ljubezni,
ki snočkaj umrla je ž njo.

M. P. Nataša.